

Wählförrtient dygd- och ähreminne, aff en skyldigt devotion och würdnad til ...

Lachmann, Carolus Bartholdi

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Wahlfortient

Dygd = och Åhreminne/

Uff en skyldigst Devotion och Wördnad til
oförgångelig ihogkommelse oprättat

Öfwer

Den Gjordom Edle och Wälborne
(Nu mehra hoos Gud ewinnerligen Sal.) Fru

Fru HELENA

WILHELMINA

Til Kirjaswijk och Rosenhoff/ etc.

Som förmedalst en stilla och Salig Död/ detta usla och förgångeliga
Lefwernet/ med det oförgångliga och ewiga förwärlade i December Må-
nad Anno 686. och wart der på nästföljande den 5. Junii 1687 uti S. Nicolai
eller Stockholms stora Kyrckia Med en Hög förnåmb och Adelig
Procels sampt öflige Ceremonier hederligen Jordsatt
och begrafwen/

Dhe i Sorgen efterlättna til wählmeent och ödmink
Lienst skrifwit och framgifwit

Uff

STOCKHOLM

Tryckt hoos Niclas Wankijff/ Kongl. Booktryckiare.

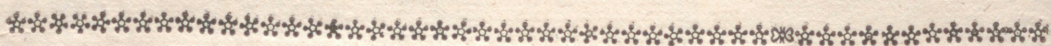
Hezechiel Cap. 37: v. 3.

Och Han (H Erren) sade til mig: Tu Menniskio Barn / meenar tu ock at thenna beenen åter måge lefwande warda? Och iag sade: Tu weest thet H Erre H Erre.

Ibidem vers. 5. & 6.

Hetta säger H Erren H Erren om thenna Beenen: Ett / iag skal låta komma anda uti eder / at I skolen lefwande warda. Jagh skal gifwa eder Senor / och låta Rött wåra öfwer eder / och draga öfwer eder Hud / och skal gifwa eder anda / at i åter lefwande warden.

Thur sitt sköna **SKULD** / en mogen **RÖD** haar plåcka

Den grymma Dödzens Hand; til tecken at sig bäcka
Måst under hans Befähl / hwad lifff och lefnad
haar

Han alla uthan kruus och utan skillnad taar;
Een Cæsar måst så wähl som Iras föllie giöra
Een Alexander stelff demödigt måste höra
Hans strånga kom och gack! ja wor' han än så drygh
Som stelfwa Hercules, lell är ey Döden blygh

At

Ut spänna Bogen och at hwässa sina Pijblar
 Med dem han oförsetit of plöghlig öfwerijblar
 När wij som säkrast ä, Een dyyr och Adel RDDS
 Laar med en Tisteltagg och Tornepij sin loos;
 Och hwem skull han wähl här i detta fallet skona/
 När han en hastwer skont den Edle Dygde. Grona/
 Den Ryskhees Spegelen och den Wälborne Fritw
 Som wij ä denne Bähr til Grafwen sohla nu;
 Hwars reena Wandel och ostraffligt förde Lesnad/
 Dher Ahran had sitt boe/ och Dygden lär sin tresnad/
 Syns fram för alla ha aff Himblen det förtient
 Ut Henne blifwit een odödligheet förlant;
 Men si/ hwad kan man moot den Högstes Råd och Domar
 Som en begripas nå innom dhe swaga Bomar
 Af dödligit förstånd / så är det gamla sluth/
 Ut den som kom här in han måste åter uth.
 Dher måst man nöyas wed och får der moot en knotas/
 Ty Döden hugger til fast än at Menschian hootas/
 Wähl den så lefwat haar at sidst en Salig Dödh
 Beseglar hans Bestwär och ändar all hans Nödh;
 Och hwad är ändtlig här i Werlden bli och bjuda?
 Ut länge lefwa här är längan tijd at lyda/
 Hon skäncker intet in än Aftvund / Harm / Förtreet/
 Och intet söhare än i sin bitterheet/
 Dher Bröder offra och sin millan en förlifas/
 Dher Frände Frände wärst / och aff hwar ann bestwifas
 Som offkast Ehta Paar / dher Sed och Trohees Pflicht
 Med Dtroo / Skrymterij ha lika stånd och wicht;
 Och hwem kan all des slård och usellheet beskriwa
 Sampt all den arga fund hon listigt plår bedriwa?
 Wij ä rätt ymkans wårde som lefwa dher wtbi/
 Och weet of ingen Dag / en stund ell' timma frij.
 Men Hon Wälborne FXM / fast lycklig är at skatta
 Och mehr än treefalt Gäll / som ifrån Lyckans glatta
 Och Spegel haala Jis / haar dñt nu ländat an
 Dher Hennes Foot och Gång en nånsin stappla kan
 Hon äger alt! men ach! Wij usle Jordiskt sinte/
 Om wij än ägde alt / så ha wij likwål inte

Swad

Hwad är alt Werldzligt/ och hwad twär Tåhredahl?
 Moot det som ofwan fins i Herrans Frögde-Sahl
 Fördensfull stannar iag och wil här slutlig önska
 Alt Hennes döda Been må härlig groo och grönsta/
 Och möta så sin Gud/ twed Werldzens sista qwäll/
 Som dhe beskreffne stå uthi Ezechiel;
 Dhes Adla Rampn och Loff lär Werlden en förtijga/
 Men twördlig qwåda fram så at det lærer stija
 Med ett Exempel som man sällan spordt och hört/
 Alt ditt der Phaëton haar Phæbi Hästar köhrt:
 Så kom då Nympher all som denne Död beqwåda/
 I sku för Graf-Cyprels här ijdel RODEX sprida
 Fru ROSENFELDT til tienst hwars RODES är nu
 bestält
 Med oförtwanskeligheet uthi ett Högre FÄLDT.

Carl B. Lachmann,
 Wiburg:

